

Rellotge de Sol de Can Jané

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Can Jané.
Emplaçament Sant Cugat nucli

Coordenades:

Latitud: 41.444612687948
Longitud: 2.1176381896293
UTM Est (X): 426293
UTM Nord (Y): 4588491

Classificació

Número de fitxa 08205 - 780
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Segle XX
Any 1982
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari Societat Catalana de Gnomònica: 1638.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Ornamental
Titularitat Privada
Titular: 08204A01000012

Fitxes associades:

[Can Jané](#)

Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)

Data de registre de la fitxa: dg., 28/01/2024 - 13:21
Autoria de la darrera revisió: Oficina de Patrimoni Cultural
Data de la darrera revisió: dj., 06/03/2025 - 11:27

Descripció

Relloctge de sol situat a la façana principal de Can Jané, una masia de grans dimensions, d'origen medieval. S'inclou dins d'una forma de cert ressò heràldic, i se situa sobre un fons amb la bandera catalana. S'hi representen les línies horàries (que abasten des de les 8:30 h del matí fins a les 6 h de la tarda), i les hores amb numeració aràbiga. El gnòmon és una vareta. A la part inferior, s'han inscrit les inicials "IJ" que corresponen al nom del propietari, Isidre Jané, i a la part superior hi consta "ANY 1982".

Història

En un origen aquest era el mas Bertran, després anomenat Jordà Jussà. Se'n té notícia almenys des del segle XIV, tot i que probablement és anterior. Al segle XV hi consten ja els Jané, que van acabar donant nom al mas. El mas pertanyia a la parròquia de Sant Medir, i estava assignat a la sagristia i priorat del monestir de Sant Cugat. En un document de l'arxiu familiar la masia es documenta l'any 1537, segons notícies dels propietaris.

L'any 1908 la masia va ser objecte d'una reforma, segons indica la inscripció de la façana. Durant la Guerra Civil Espanyola (1936-1939) s'hi van amagar les imatges de la Mare de Déu del Bosc i de Sant Isidre, que estaven a l'ermita de Sant Adjutori. Segons es diu, els pagesos que anaven a vendre a Barcelona deixaven els llums a la reixa de la tanca i els recollien en tornar cap a Sant Cugat, just quan es feia fosc.

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya.

Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc Natural de la Serra de Collserola. 2020.

FOJ ALVIRA, Gemma; TORTOSA SAPERAS, Joan (1991). *Masies i ermites de Sant Cugat del Vallès*. Ajuntament de Sant Cugat del Vallès, p. 28-29.

Enllaços d'interès:

gnomonica.cat (Consulta: 28-1-2024)

